



Zimní zahrada - stavíme nový obytný prostor

Vaše zahrada, vydáno 04. 01. 2011 v 04:00

Je to trošku jako s chytrou horákyní. Prosklený přístavek je a není pokoj, je a není skleník, je a není součástí zahrady. Záleží především na vás, jakou funkci upřednostníte. Rozhodněte se ale před zahájením stavby – zásadní úpravy se provádějí velice obtížně. V těch nejlepších zimních zahradách se dobře daří lidem, domácím mazlíčkům i rostlinám.

Jistě chcete, aby zimní zahrada byla pohledná, aby zdobila dům. Z hlediska funkčnosti a údržby bude ale neméně důležité, aby konstrukce byla pevná, skla dobře izolovala, vše se dobře čistilo a nemuseli jste každý rok natírat.

Konstrukční materiály

Dříve používané ocelové nosníky už u moderních zimních zahrad téměř nenajdete. Jednak podléhaly korozi, musely se často natírat, jednak jsou tepelně vodivé, takže jimi uniká ven vzácné teplo. Dnes máte na výběr ze tří možností – dřevo, hliník a plast. Dřevěné konstrukce hodí zejména tam, kde neuvažujete o příliš velkých prosklených plochách. U nás se používá smrk, borovice nebo dub, v každém případě pak ale vrstvené lepené hranoly (tak jako u takzvaných eurooken), které mají větší nosnost a povrchově jsou upravené tak, abyste je nemuseli natírat každý rok. Přesto je údržba dřeva dost náročná, zejména na vnější konstrukci větších zimních zahrad se tedy moc nehodí.

Plastová konstrukce má mnoho výhod – je levná, má téměř nekonečné tvarovací možnosti, snadno se udržuje. Má ovšem i několik zásadních nevýhod. Tou hlavní je to, že mění svou velikost v závislosti na teplotě, je u nich tedy nutné počítat s dilatačními spárami. Nemusí se sice natírat, ale zejména v drsnějších klimatických podmínkách jejich vzhled brzy bere za své a je neobnovitelný. Hliníkové konstrukce jsou sice drahé, ale také nejlepší. Vykazují tvarovou stálost, dlouhou bezúdržbovou životnost i velkou škálu konstrukčních možností. Pohledově ovšem nejsou tak příjemné, jako dřevo. Dobré řešení? Spojte vnější hliníkovou konstrukci s dřevěnou interiérovou – výrobci jsou schopni zaručit přerušení tepelných mostů pro dobrou tepelnou izolaci a vy budete uvnitř zahrady mít potěšení z přírodního materiálu.

Důležité je zasklení

Víte, že moderní dvojskla nebo dokonce trojskla, kde je prostor mezi tabulemi vyplněn inertním plynem, izolují stejně jako třiceticentimetrové zdivo? Pokud tedy taková použijete, nemusíte se bát, že v zimní zahradě bude muset moc topit. Přesto je třeba výběr skel dobře zvážit. Střecha zimní zahrady, ať už zvolíte rovnou, šikmou nebo sedlovou, je místo choulostivé nejen z hlediska propustnosti světla a tepla,

ale také z hlediska bezpečnosti. Předmět, který vypadne z okna nad touto střechou, ale v posledních letech i silné krupobití nebo nadměrná zátěž sněhu – to vše by příliš slabé sklo mohlo rozbít. Proto je třeba volit bezpečnostní tabule. U menších tabulí vystačíte s jednoduchým sklem tloušťky alespoň 8 mm, u větších už ale rozhodně sáhněte po lepeném skle. Je slepené ze dvou vrstev, mezi nimi je pak ještě bezpečnostní fólie.



Je možno použít i drátové bezpečnostní sklo, ale to nevypadá příliš dobře – jsou ovšem místa, kde se z jeho síťového vzhledu dá udělat přednost. Těžké sklo můžete ve střešních tabulích nahradit komůrkovým polykarbonátem. Je prakticky nerozbitný, světlo propouští dobře a tepelně celkem dobře izoluje zahradu proti letnímu přehřívání. Největší jeho výhodou je samozřejmě nízká hmotnost, která umožňuje lehčí nosnou konstrukci. Když zvolíte sklo, nezapomeňte na to, že střechou proudí dovnitř nejvíc slunečních paprsků – kromě bezpečnostní fólie by tedy střešní sklo mělo být potažené neviditelnou vrstvou kovu – ta odráží tepelné paprsky a UV záření, takže v létě nebudete bojovat s nadměrným přehříváním prostoru uvnitř.



Svislé zasklení se provádí izolačními dvojskly nebo trojskly. Pokovení zde není třeba – naopak, nízké zimní sluníčko pomáhá prostor zimní zahrady ohřát, což jistě uvítáte. Na co ovšem nezapomínejte, je zastínění. Oslňující slunce nemusí být vždycky příjemné, navíc v létě přece jen může hřát až příliš. Kvůli propustnosti tepla je nejlepší zastínění vnější – ať už roletami, žaluziemi nebo markýzou. Vnitřní žaluzie totiž sice poskytnou stín, ale teplo pustí dovnitř. Nejpohodlnější je systém vnějších žaluzií,

ideálně lehkých hliníkových, ovládaných zevnitř elektrickým motorkem.



Dalším důležitým faktorem pro komfort zimní zahrady je větrání. Otvírací mohou být střešní okna – pak k nim ovšem potřebujete elektrické ovládání, nebudete k nim přece pokaždé šplhat na štaflích. Odvětrání střechou je praktické – horký vzduch proudí vzhůru, takže dochází k přirozenému koloběhu. Když je střecha pevná, je třeba řešit otvírání oken tak, aby vzduch proudil. Nejlépe je zvolit možnost širokého otevření posuvnými skly na straně, kterou lze procházet do zahrady – propojení domu a přírody je tak v létě úplné. Na kratších stranách pak zajistěte možnost otvírání alespoň menších oken, aby bylo možno vytvořit příčné větrání.



Čím a jak topit

Velké prosklené plochy tvořící přechod mezi studeným vnějším a teplým vnitřním prostředím, mívají tendenci se rosit. Zabráníte tomu tím, že topidla umístíte podél prosklených ploch, nejlépe do podlahy. Celoplošné podlahové topení ale kvůli vzniku tohoto kondenzátu na sklech vhodné není. Nejlepší jsou podlahové konvektory - fancoily – překryté mřížkou. Skrz ni proudí teplý vzduch vzhůru po sklech a osušuje je. Už při projektování zimní zahrady ale musíte pamatovat na to, že musí mít vyšší podezděnění, aby se fancoily do podlahy vešly. Pokud toto řešení není možné, jsou na vytápění zimní zahrady šikové třeba sálavé elektrické panely, zavěšené proti proskleným plochám. Souměrné teplo, které ohřívá nejen vzduch, ale i předměty, mají navíc rády i rostliny, které jistě spolu s vámi budou zimní zahradu obývat.

Text: Gabriela Koulová

Foto: sunflexwall.com, hohnholt.de, metallbau-wulle.de, wintergarten-ecklebauer.at, boki-fancoil.com, hausideenhaus.de, allutec-lingen.de, glassdach-berlin.de